

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 6 czerwca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o noszeniu i używaniu broni palnej przez wartowników przedsiębiorstw państwowych „Państwowy Monopol Spirytusowy” i „Polski Monopol Solny”.

Na podstawie art. 22 ust. 5 prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 807) zarządza się co następuje:

§ 1.

Pracownicy przedsiębiorstw państwowych „Państwowy Monopol Spirytusowy” i „Polski Monopol Solny”, których zadaniem jest ochrona mienia tych przedsiębiorstw, tj. wartownicy i portierzy, w dalszym ciągu zwani wartownikami, mogą być uzbrojeni w krótką lub długą broń palną.

§ 2.

Wartownicy mogą nosić krótką lub długą broń palną jedynie w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

W czasie noszenia broni wartownicy obowiązani są posiadać przy sobie pozwolenie na broń, wydane dla pracownika przedsiębiorstw państwowych „Państwowy Monopol Spirytusowy” lub „Polski Monopol Solny”.

W razie pełnienia służby na zewnątrz zabudowań, wartownicy winni nosić na lewym ramieniu opaskę z napisem „Wartownik P. M. S.”.

§ 3.

Broń palną, naboje i pozwolenia na tę broń przechowują dyrektorzy (kierownicy) zakładów przedsiębiorstw państwowych „Państwowy Monopol Spirytusowy” lub „Polski Monopol Solny”, bądź upoważnieni przez nich pracownicy — w lokalu zakładu pod zamknięciem i ponoszą odpowiedzialność w wypadku zagubienia albo dostania się tych przedmiotów do rąk osób niepowołanych.

§ 4.

Dyrektorzy (kierownicy) zakładów przedsiębiorstw państwowych „Państwowy Monopol Spirytusowy” i „Polski Monopol Solny” lub upoważnieni przez nich pracownicy obowiązani są założyć i prowadzić księgę ewidencyjną, w której dla każdego wartownika, upoważnionego do noszenia broni palnej, należy odnotować numer broni i pozwolenie na tę broń, przydzielonych wartownikowi, oraz każdorazowo ilość wydanych i zwróconych naboju, datę i godzinę wydania oraz zwrotu broni palnej i naboju.

§ 5.

Broń, naboje oraz pozwolenie na tę broń otrzymują wartownicy za pokwitowaniem w księdze ewidencyjnej (§ 4) bezpośrednio przed rozpoczęciem służby. Po ukończeniu służby broń, naboje i pozwolenie powinny być niezwłocznie zwrócone.

§ 6.

Wartownicy obowiązani są w chwili otrzymania broni palnej naładować ją i zabezpieczyć, a przy oddawaniu rozładować. Czynności te winny być wykonane z zachowaniem należytej ostrożności.

§ 7.

Postanowienia §§-ów 1 — 6 niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania do broni, stanowiącej własność prywatną wartowników.

§ 8.

Wartownicy uprawnieni są do użycia broni w celu odparcia rzeczywistego napadu lub zamachu, zagrażającego bezpośrednio ich życiu, życiu osób trzecich, albo powierzonemu wartownikowi mieniu przedsiębiorstw państwowych „Państwowy Monopol Spirytusowy” lub „Polski Monopol Solny”, jeżeli odparcie takiego napadu lub zamachu innymi środkami jest niemożliwe, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

Użycie broni dopuszczalne jest tylko wówczas, gdy nie grozi ono bezpośrednim niebezpieczeństwem życia osób postronnych.

§ 9.

Użycie broni może nastąpić tylko po przynajmniej jednorazowym ostrzeżeniu.

Jeżeli ze względu na okoliczności danego przypadku ostrzeżenie ustne jest niemożliwe, użycie broni może nastąpić po jednorazowym wystrzale ostrzegawczym w powietrze.

Bez ostrzeżenia wolno używać broni tylko wówczas, gdy wszelka zwłoka grozi bezpośrednim niebezpieczeństwem życiu pracownika lub osób trzecich, albo naraziłaby „Państwowy Monopol Spirytusowy” lub „Polski Monopol Solny” na bezwzględną utratę mienia.

§ 10.

W razie konieczności użycia broni, o ile to jest możliwe, należy starać się jedynie unieszkodliwić napastnika na tyle, ile tego wymagają okoliczności przypadku, a w razie zranienia napastnika zaopiekować się w miarę możliwości jego osobą.

§ 11.

Wartownik, który użył broni, winien o tym zawiadomić swego przełożonego najpóźniej po zejściu z posterunku. Ten ostatni winien w każdym przypadku użycia broni przeprowadzić dochodzenie, czy użycie broni było zgodne z niniejszym zarządzeniem oraz instrukcją szczegółową, wydaną w wykonaniu niniejszego zarządzenia.

Jeżeli użycie broni pociągnęło za sobą uszkodzenie ciała lub śmierć, przełożony wartownika winien o tym zawiadomić bezzwłocznie właściwy terytorialnie organ Policji Państwowej oraz wydać stosowne zlecenia dla udzielenia pomocy ranemu.

§ 12.

Obowiązki i prawa wartowników oraz ich przełożonych tudzież sposób wykonywania kontroli nad nimi w zakresie unormowanym przez niniejsze zarządzenie określi szczegółowo instrukcja, wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Stawoj Sładkowski.*

—oOo—